

EEN BIJZONDERE ZAAK

Een bijzondere zaak is een rubriek over familiebedrijven in het Groene Hart. Economische crises, fusies, schaalvergrotingen; veel familiezaken doorstaan door de jaren heen alle stormen. In 'een bijzondere zaak' vertellen families over hun 'geheime' formule. Heeft u tips voor deze rubriek? Mail naar gh.redactie@ad.nl

Fraaie fresia's in het Witte Huis

Vier generaties Akerboom. Vooraan Ben, Akie (84) en Thomas en daarachter Theo, met vrouw Ria en dochter Mariëlle met de kleinkinderen Jep, Anouk en Jara. 'Wij hebben een goed concept.' FOTO MARTIN SHARROTT

PETER DIJKGRAAF

In het Witte Huis in Washington en ook in het paleis in Monaco fleuren fresia's uit Roelofarendsveen de boel een beetje op. Het zijn de bloemen van Theo en Ben Akerboom, de huidige eigenaren van Akerboom Freesia bv, een familiebedrijf dat is uitgegroeid tot de grootste fresia-teler ter wereld. Het hele jaar door levert Akerboom zijn bloemen overall in de wereld, want 95 procent van de productie is bestemd voor de export. Klein zijn ze niet. Onlangs ging er nog een grote partij de deur uit van fresia's met stelen van circa één meter lang. „Dat is wel uitzonderlijk. Wij telen de bloemen met stelen tussen de 35 centimeter en één meter lang. Je ziet hier trouwens nooit bloemen, want de planten gaan in knop de deur uit,” legt Theo Akerboom (58) uit. In de grote kassen op drie locaties, twee in Roelofarendsveen en één in Nieuwe Wetering, zijn veel bedden te zien met dolkvormige bladeren. „Fresia's zijn ook knolgewassen, behorend tot

de lissenfamilie. Daartoe behoren ook de gladiolen, dat kan je aan de bladeren goed zien,” zegt Ben Akerboom (43), sinds 1998 de compagnon van neef Theo.

Theo Akerboom

‘Je ziet hier nooit bloemen, ze gaan in de knop de deur uit’

Die knolletjes gaan langzaam in kwaliteit achteruit en moeten dus geregeld ververst worden. „Die knollen maken aan de onderkant zogenoemde kralen en die gebruiken wij om te vermeerderen. Dat klinkt simpel, maar dat is het allerminst,” legt Mariëlle (31) uit. Ze is de dochter van Theo. Mariëlle verzorgt bij het bedrijf aan de Sotaweg de administratie, maar weet

ook alles van de producten. De fresia's zijn verdeeld in vijf kleurgroepen, die ook over de drie locaties zijn verdeeld. Zo worden de rose-rode bloemen alleen aan de Geestweg gekweekt, maar uiteindelijk komen alle bossen bloemen naar de Sotaweg in Roelofarendsveen. Het grootste deel van de productie wordt rechtstreeks aan afnemers geleverd, maar een deel gaat ook via de klok op de veiling in Aalsmeer. „Nee, wij veredelen niet. Het kost bijna tien jaar om een nieuwe soort te ontwikkelen,” zegt Theo Akerboom. „Wij hebben een goed concept. We kunnen met onze 25 werknemers, van wie er 18 in vaste dienst zijn, het hele jaar de productie op hetzelfde peil houden. Dat bevalt prima.” In de jaren veertig en vijftig van de vorige eeuw werden fresia's veel in bruidsboeketten verwerkt en veel oudere mensen hebben daar nog romantische herinneringen aan. Maar volgens Theo Akerboom hebben de jongeren de fresia herontdekt en gaat het heel goed met die grappige plant met de fraai gevormde bloemen.

Begonnen met aardbeien en baggeren

Zelfs in Roelofarendsveen en omliggende dorpen weten nog weinig mensen wat de afkorting SOTA betekent. De Sotaweg, die in 2013 precies vijftig jaar bestaat, is wel bekend. Maar waar de naam vandaan komt? SOTA staat voor Stichting Ontwikkeling Tuinbouwgebied Alkemade. Toon Akerboom, in het dorp alom bekend als Akie, weet het nog precies, want een halve eeuw geleden begon hij samen met zijn broer Dirk aan die nieuwe Sotaweg een tuinbouwbedrijfje in aardbeien en groenten. De geschiedenis van het familiebedrijf Akerboom gaat verder terug, want Hein, de vader van

Dirk en Akie, deed ook al iets in de tuinbouw. Toen Dirk Akerboom eind jaren veertig terugkwam uit Nederlands Indië, wilde hij graag iets in de tuinbouw gaan doen. Samen met broer Toon (Akie) huurden zij een perceel aan het Noordeinde, verbouwden daar ook aardbeien en groenten en schakelden al snel een beetje over op het kweken van bloemen. In 1962 werd de Sotaweg aangelegd in de Googerpolder. Dirk en Toon behoorden tot de eerste ondernemers die grond kochten aan de Sotaweg en lieten er direct twee woonhuizen bij bouwen. Bijna tegelijk werd er voorzichtig begon-

nen met de teelt van fresia's, naast de vaste oude gewassen als kleine gladiolen, duizend-schoon en lat-hyrus. Bijna ieder jaar verdween er wel een soort, totdat er uiteindelijk slechts fresia's overbleven. De meeste kinderen van Dirk (10 stuks) en Akie (8) hielpen een handje in de kassen. Theo Akerboom, de oudste zoon van Dirk, werd in 1978 mede-firmant naast zijn vader en oom. De oude

broers deden in 1992 een stap terug. In 1998 is Ben, de zoon van Akie de compagnon geworden van Theo. De vierde generatie is al behoorlijk actief in het familiebedrijf. Mariëlle, de dochter van Theo, doet de administratie en haar broer Thomas is ook al fulltime aan de slag als verantwoordelijke voor de verkoop. De vijfde Akerboom generatie zit nog in de luiers.

De fresia

EVEN VRAGEN AAN

Nick Kroese, Landschapsbeheer

‘Baggeraars kunnen visjes terug in water gooien’

Het vergt wat wroeten tussen modder en waterplanten, maar dan heb je ook wat: de bittervoorn en de kleine modderkruiper. Landschapsbeheer Zuid-Holland gaat zaterdag in Nieuwkoop op zoek naar deze beschermde vissoorten. Iedereen mag meehelpen. Nick Kroese, projectmedewerker bij Landschapsbeheer, bereidde het project voor.

De bittervoorn en de kleine modderkruiper: wat zijn dat?

„De bittervoorn is een vis met een mooi gekleurde zijkant, als je hem op een bepaalde manier in het licht bekijkt. En de modderkruiper, ja, de naam zegt het al: dat is een beestje dat in de modder kruipt. Een bodemvis.”

Waarom gaan jullie op zoek?

„Beide vissen zijn beschermd. We doen deze excursie om de Visatlas van Zuid-Holland completer te krijgen. In die atlas staat op welke plaatsen welke vissoorten voorkomen. Als mensen weten dat ergens een beschermde vissoort voorkomt, kunnen ze maatregelen nemen.”

Wat voor maatregelen?

„Baggeraars zouden bijvoorbeeld in de bagger kunnen zoeken of daar visjes inzitten om ze terug in het water te gooien.”

En om zaterdag de modderkruiper te vinden moeten de vrijwilligers in de modder wroeten?

„Ja. We gaan met een schepnet de sloot afvissen. Het schepnet leggen we met inhoud en al op de kant en dan kun je zo zien wat erin zit.”

Mag iedere leek meedoen?

„Ja, dat is geen probleem. Er is een excursieleider bij die de mensen zal helpen met het schepnet en uitlegt hoe je de meeste kans op vissen hebt. Ook helpt hij om de vissen op naam te brengen. Er zijn kleine aquariumpjes aanwezig waar je de vis kunt bekijken zonder hem uit het water te houden. Daarna zetten we de vissen weer terug.”

Moeten helpers zelf hun visnet meenemen?

„Zelf meenemen is altijd goed, maar er zijn er ook een aantal beschikbaar. Er zijn ook waadpakken, maar als mensen zelf lieslaarzen of een pak hebben, is dat welkom.”